

recels, radicalismes... d'una i altra banda. Cal entendre la integració com un procés dinàmic a dues bandes, no unidireccional ni assimilacionista. El procés d'integració fa referència al nouvingut *versus* la societat receptora i d'aquesta *versus* el nouvingut. Significa exercitar la musculatura democràtica de les nostres societats, a través de la participació dels immigrants com a subjectes actius per aconseguir una ciutadania madura i responsable i de la participació del teixit social de la societat receptora en la gestió del fenomen migratori a través de plataformes d'intercanvi, de coneixement i reconeixement mutu i de debat.

És per això que, en el marc del Programa ciutadania, s'ha creat la Taula per a

la Immigració, en la qual participen tant les associacions d'immigrants de la ciutat de Manresa com totes aquelles entitats i institucions que desenvolupen activitats relacionades amb la immigració, entre les quals el Consorci per a la Normalització Lingüística. Les funcions de la Taula són facilitar l'existència d'un canal estable de diàleg, coneixença i treball; millorar la coordinació entre institucions o entitats per consensuar objectius comuns i evitar la duplicitat i dispersió de les actuacions; detectar necessitats de prevenció, sensibilització, formació i mediació ciutadana, especialment davant de situacions de tensió o conflicte i, en general, actuar com a marc estable de coneixement i intercanvi.

Un model de cooperació entre entitats i institucions

Autors

Centre de Normalització
Lingüística Montserrat

Catalunya és un país d'acollida i, com a tal, ha de poder disposar dels mecanismes necessaris per desenvolupar una política d'immigració global. La participació ciutadana i de les entitats i institucions en aquest debat per a la integració és una eina clau a l'hora de sumar esforços per tal de dur a bon terme, o si més no de manera més consensuada, aquest procés.

El Centre de Normalització Lingüística Montserrat i, en aquest cas, el Servei Local de Català intervé en aquest procés en l'aspecte de formació lingüística, és a dir, oferir la possibilitat que la llengua sigui el punt de trobada dels nouvinguts en el nostre país.

La llengua és un dels reptes amb què es troben els immigrants en arribar al nostre país. Conscients d'això, des del Centre vàrem pensar que una bona manera d'atraure els immigrants cap al nostres cursos, o a l'inrevés, de fer-los saber la nostra feina pel que fa a l'ensenyament de català als adults, era posar-nos en contacte amb entitats que, per la seva idiosincràsia, eren punt de trobada d'aquest col·lectiu. Vàrem encetar unes converses amb CCOO, a través de la seva representant al

consell del centre, per tal de poder canalitzar la possible demanda de formació. Ells, a través del CITE (Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers), rebien els immigrants i, conjuntament, a través del seu Servei Lingüístic i del nostre Servei Local de Català, podíem treballar per donar resposta a aquesta demanda.

Arran d'aquestes converses vàrem signar un conveni amb el sindicat CCOO del Bages-Berguedà per tal de dur a terme accions formatives adreçades a aquest col·lectiu. Tot i que la col·laboració del Centre de Normalització Lingüística i el sindicat CCOO per dur a terme cursos de català per a immigrants es va iniciar l'any 99, aquest conveni, signat l'any 2000, significava l'oficialització d'aquestes relacions i la creació d'un marc més adequat de col·laboració per tal de donar resposta a aquest col·lectiu pel que fa a la necessitat d'aprendre català. Aquest conveni va ser molt celebrat i fins i tot pioner a les nostres comarques.

A partir de la creació de la Taula per a la Immigració per part de l'Ajuntament de Manresa, ens hi vàrem adherir com a entitats participants. La col·laboració amb

diverses entitats de Manresa ha fet que les nostres actuacions tinguessin una major difusió i alhora també que s'informés amb més exactitud les persones que demanen informació sobre les tasques que fa cada entitat i d'aquesta manera complementar l'oferta existent i no duplicar esforços. El transvassament d'informació tant horitzontalment com verticalment ens permet atendre més bé les necessitats d'aquests col·lectius i difondre més la nostra oferta formativa.

Adaptar el programa d'aprenentatge a les necessitats dels aprenents

Després de l'experiència de molts anys de fer cursos anuals de nivell A, adreçats sobretot a persones no catalanoparlants, vingudes en una primera onada migratòria als anys 60, ens vam trobar, de cop i volta, amb un nou fenomen d'immigració. Una immigració amb característiques força diferents de les anteriors.

Davant d'aquest nou repte ens vam adonar que la programació dels cursos tal com la teníem establerta (cursos de 30, 45 o 90 hores), no s'adequava a aquest nou col·lectiu. El percentatge d'assistència anava baixant a mesura que el curs avançava i hi havia molts abandonaments no per manca d'interès en el curs, sinó per motius, generalment, laborals o familiars.

Aquests nous alumnes, per una banda, necessitaven d'una forma immediata unes nocions bàsiques de vocabulari per desenvolupar-se al carrer i, per una altra banda, com que es tractava d'un col·lectiu que no estava establert, tant pel que fa al tema d'habitatge com al laboral, l'aprenentatge d'aquestes nocions bàsiques s'havia de programar a part dels cursos generals, amb una estructura més flexible.

Davant aquesta problemàtica, ens vam plantejar una formació amb una altra fórmula més immediata i, a més a més, cíclica. És a dir, que en qualsevol moment es pogués accedir a una oferta d'aprenentatge de català per mitjà d'unes sessions, que anomenàvem *sessions d'acolliment*, amb uns continguts bàsics de vocabulari, i que, a més, hi hagués la possibilitat de recuperar les classes en qualsevol moment, en dos horaris diferents, un de matí que impartiria el Servei Local de Català en col·laboració amb el CEPROM (Fundació per a la Informació i l'Estudi Paco Puerto) i un de tarda, que impartiria CCOO.

Aquesta oferta l'hem estructurada en 12 sessions bàsiques de català, basades en els materials del curs de nivell preliminar, d'una durada d'una hora i mitja, que es van repetint durant tot l'any, de forma cíclica, amb uns continguts prou independents perquè, un cop s'han començat, s'hi puguin incorporar nous alumnes i, a més a més, es poden seguir en qualsevol ordre i garantint sempre l'aprenentatge proposat per les 12 sessions.

Per organitzar el seguiment d'aquestes sessions, quan un alumne s'hi inscriu, se li dóna un calendari perquè sàpiga l'ordre de les sessions que es programen durant almenys tres mesos, en els dos horaris, matí i tarda, en colors diferents. A més, se li dóna un carnet perquè el professor li pugui segellar cada sessió. Així, l'alumne sempre sap quin dia pot recuperar una sessió determinada, a la qual no ha pogut assistir, en l'horari que li vagi més bé.

L'última sessió de cada cicle és una sessió cultural en què es treballa una de les festes del calendari tradicional (la que s'escau més propera) i, a més, s'aprofita per intercanviar informacions culturals del lloc d'origen de cada alumne.

Un cop s'han fet les dotze sessions, es dóna un certificat d'assistència a cada alumne i se l'informa de la programació dels cursos generals per tal de poder continuar el seu aprenentatge.

La valoració que fem d'aquesta nova proposta d'ensenyament és positiva perquè ens permet donar una resposta immediata a aquest col·lectiu en el moment que arriba i perquè la rotació dels alumnes s'inscriu en un clima distès i de tolerància que s'enriqueix pel fet que propicia compartir situacions comunes, inquietuds i experiències.

Més enllà del vocabulari i de les estructures apreses, hem aconseguit oferir als alumnes un espai de comunicació en el qual aprenen una llengua, la del país d'origen, que els permetrà comunicar-se amb la societat d'acollida i els facilitarà que se'ls obrin portes en igualtat de condicions.